

Aki hisz (bennem), annak örök élete van

*Az Atya olyan, mint a fényes Nap,
életet, fényt, meleget ad;
válogatás nélkül árasztja ránk,
mindenkit szerető jó Atyánk!*

*A Fiú olyan, mint a napsugár,
az Atya küldi és a földre száll,
mindenkihez eljut, mindent beragyog;
általa kapjuk, amit Atyánk adott!*

Előzményként fontos megemlíteni, hogy a mai napi szövegrész fontos előzménye részben a 41. versben olvasható, mely szerint Jézus azt állította magáról, hogy „*Én vagyok a mennyből alászállott (élő) kenyér.*”

A mai napi szövegrész szerint, aki Jézushoz közeledik, az az Atya vonzásában él és bízhat a fel-támadásban is az utolsó napon. Ennek az lehet az oka, hogy Jézus életet adó forrásként jelent meg itt a földön. Nem a földi javakra gondol, hanem azoknak a szellemi javaknak a birtoklására, ami az ember örök életének a feltétele. Örök életet adó tápláléknak tekinti magát, aki az ember lelki éhségét kielégíti.

Jézus látta az Atyát és ez a találkozása az Atyával rendíthetetlené tette. Vágyom erre a helyzetre én is és mindig erő ad ehhez vágyamhoz az Énekek énekéből az a gondolat, hogy „*Tégy engem szívedre pecsétnek.*”

Nagyon fontos a maradéktalan elköteleződés, a megpecsételődés Jézus felé. Persze vannak gyenge pillanatok, de Dombi Feri bácsi mindig azt mondta, hogy az irány a fontos, vagyis az, hogy merre nézek. Fontos, hogy a felém jövő jelzéseket észrevegyem!

- Milyennek látom én az Atyát és a Fiút?
- Megszólítható vagyok-e?
- Mi és ki által vagyok megszólítható?
- Tudok-e csendben maradni?
- Mire figyelek?
- Észreveszem-e szépet?

Lepsényi Mari, Budapest